

پیام آدینه ۲۵۵ سال پنجم تحلیلی، اطلاع رسانی، آموزشی

اگه بالاخره با وام ۵ میلیونی ازدواجمون موافقت کنن میتونه تو عروسی پسر مون کلی کمک خرجمون باشه...

چرابیکاری ریشه کن نمے شود؟

- تعداد بیکاران مطلق ۲/۵ میلیون نفر
- لاریجانی: به هر خانه ای می رویم بیکار دارد

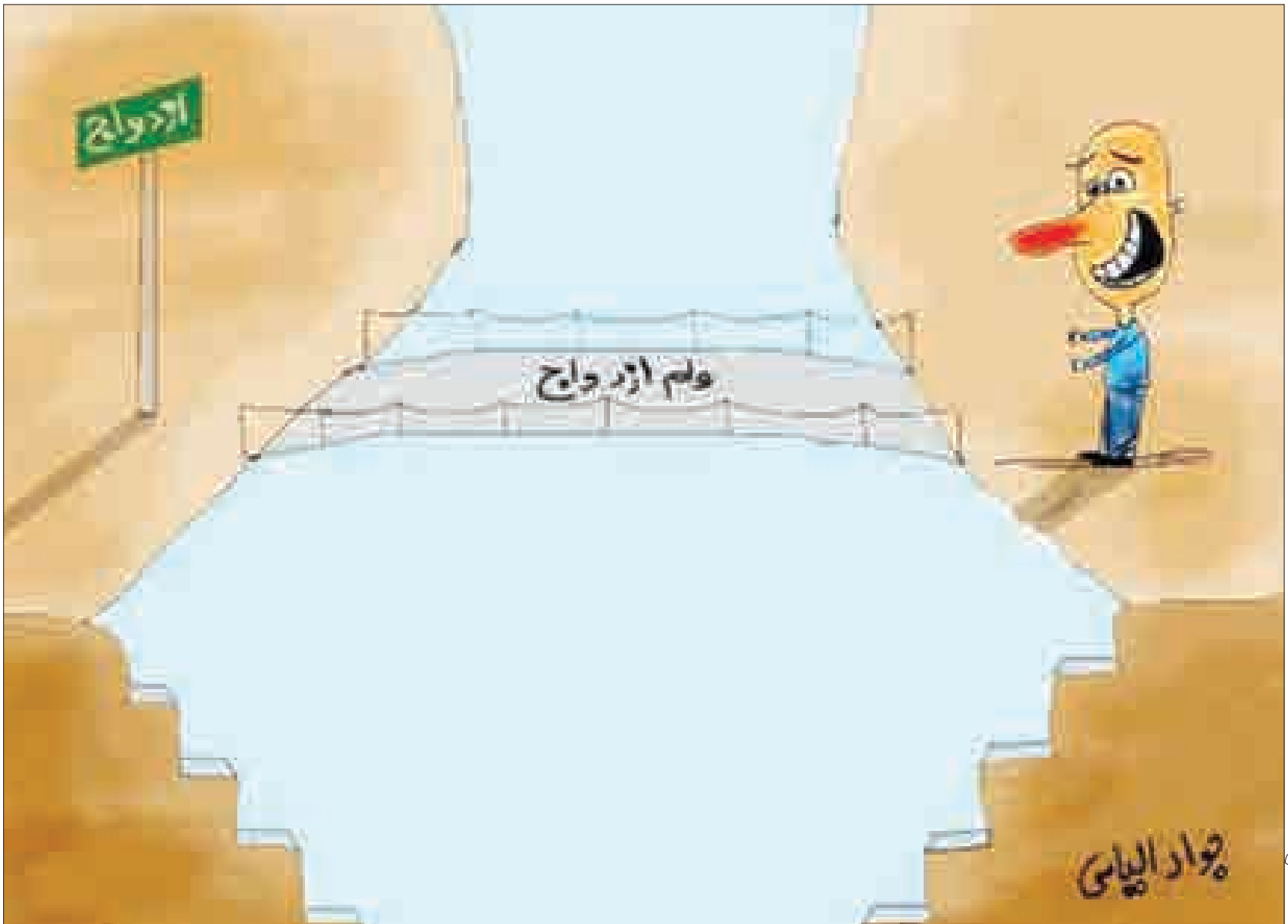

داده شده است، اما باقی ماندن بیکاری جوانان در طول ۸ سال گذشته و همچنین ناتوانی دولت ها در ارائه راهکارهای مؤثر نشان می دهد که هنوز راه درازی تا دستیابی به وضعیت بیکاری قابل قبول در کشور باقی مانده است. در طول سال های گذشته مسئولان به هر جا که سفر می کردند در اجتماع مردم شهرها وعده ریشه کنی بیکاری می دادند؛ حال آنکه امروز نه تنها بیکاری ریشه کن نشده بلکه نرخ بیکاری جوانان بیش از ۲ برابر نرخ عمومی کشور و نرخ بیکاری زنان نیز نزدیک ۵۰ درصد است. هنوز ۲ میلیون و ۵۰۰ هزار بیکار مطلق در کشور وجود دارد که تقریباً نیمی از آنها را فارغ التحصیلان دانشگاهی تشکیل می دهند. بنابراین در صورت باقی ماندن مسأله بیکاری کارجویان فارغ التحصیل دانشگاهی تا یکی دو سال آینده و ورود ۴ میلیون و ۵۰۰ هزار فارغ التحصیل دیگر به بازار کار؛ باید منتظر یک سونامی دست کم ۵ میلیون نفری از بیکاران مطلق درس خوانده در کشور باشیم. به گزارش مهر، به تازگی برخی نمایندگان مجلس نیز درباره بیکاری سخن های قابل تأملی

مطرح کرده اند. نمایندگان می گویند: در سفرهایی که به حوزه های انتخابیه خود برای ملاقات با مردم انجام می دهند، دو سوم از مطالبات مردم از آنها فقط شغل است؛ کاری که آنها قادر به انجام آن نیستند. ■ **احتمال افزایش تعداد کارجویان فارغ التحصیل تا ۵ میلیون نفر** علی لاریجانی، رئیس مجلس نیز در تازه ترین اظهارات خود درباره مشکلات مربوط به بیکاری و تورم گفته است: مشکلات اقتصادی در درون کشور وجود دارد که بخشی از آن به دلیل بی تدبیری و بخشی به خاطر تحریم هاست. ما در این زمینه نیاز به تدبیر، دقت نظر و فداکاری داریم. وقتی به هر خانه ای سر می زنیم، مشاهده می کنیم جوانان بیکار در آن وجود دارند، این موضوع انسان را نگران می کند. بیکاری و تورم درد بزرگی است. کارشناسان بازار کار یکی از نشانه های باقی ماندن بحران بیکاری در خانواده ها را وجود دست کم یک تا حتی چند بیکار می دانند. موضوع مربوط به بیکاری و نگرانی خانواده ها درباره بیکاری فرزندان، به یکی از مهم ترین چالش های

کشور تبدیل شده است. عموماً پدران و مادران، بیکار ماندن فرزندانشان را یکی از مهم ترین مسائل خود در آینده می دانند و این دغدغه واقعیتی است که امروز کشور با آن مواجه است. معضل بزرگ بیکاری و تأخیر کارجویان در ورود به بازار کار نه تنها منجر به منتقل شدن نیروهای آماده به کار کشور شده و امکان استفاده از توان بالقوه جوانان را از بین برده یا به تأخیر می اندازد، بلکه معضلات دیگری از جمله تأخیر در ازدواج و تشکیل خانواده، افزایش اعتیاد و بزه کاری و هزینه های اینچنینی نیز برای کشور ایجاد می کند. براساس آخرین آمارهای ارائه شده از سوی مرکز آمار ایران، تعداد بیکاران کشور در بهار امسال ۲ میلیون و ۵۳۰ هزار نفر اعلام شده که اندکی از تعداد بیکاران کشور در سال ۸۴ کمتر است. رئیس جمهوری می گوید: ایجاد فرصت های شغلی در فاصله ۸۴ تا ۹۲ تقریباً صفر بوده و این مسأله موجب انباشت بیکاری در کشور شده است. بررسی آمارهای بیکاری در سال ۸۴ نیز نشان می دهد که در آن مقطع تعداد کل بیکاران مطلق کشور ۲ میلیون و ۶۷۴ هزار نفر بوده است.

چند روز پس از آنکه رئیس جمهور بیکاری را در کشور تکان دهنده خواند و آن را معضل بزرگ جامعه دانست، حالا رئیس مجلس می گوید که بیکاری و تورم درد بزرگی است و به هر خانه ای سر می زنیم، مشاهده می کنیم جوانان بیکار در آن وجود دارند و این موضوع انسان را نگران می کند. در سال های اخیر برخوردهای شعارگونه با مسأله اشتغال و ساده انگاری دولت ها در زمینه حل مشکل بیکاری، موجب شده تا تصمیمات خلق الساعه فراوانی گرفته شود و میلیاردها تومان پول نیز با فرض ایجاد اشتغال به طرح های جدید تزریق شود؛ طرح هایی که حالا پس از چند سال مقامات بانکی آنها را نه تنها زودبازده نمی دانند بلکه تمایز دیربازده یا بی بازده را به کار می برند. در این میان، تازه ترین گزارش های مرکز آمار ایران از افزایش تعداد بیکاران کشور حکایت دارد؛ به طوری که در این مدت، ۵۰۰ هزار نفر از جمعیت فعال کشور کاسته شده است. ■ **تا حل معضل بیکاری راه دراز است** تاکنون قریب به اتفاق مقامات دولت تدبیر و امید درباره لزوم پرداختن به معضل بیکاری سخن گفته اند و هشدارهای فراوانی در این باره

مجلس به کمک زوج‌های جوان آمد

امید به بازگشت وام ۵ میلیون تومانی ازدواج

مرکزی در این مورد اقدام کنند. به گفته رضائیا، از ابتدای سال تاکنون ۱۳ هزار و ۴۵۰ نفر در استان موفق به دریافت وام ازدواج از بانک‌ها شده‌اند که بانک ملی همدان بیشترین تسهیلات وام ازدواج را پرداخت کرده است و این روند بعد از عید فطر ازدواج هستند و از این میان ۸ هزار نفر در سال جاری برای دریافت این وام ثبت نام کرده‌اند و تعدادی از زوجین نیز بیش از ۱۶ ماه است که منتظر دریافت وام ازدواج خود هستند. در این اوضاع نمایندگان مجلس شورای اسلامی روز سه‌شنبه هفته جاری با یک فوریت برداشت ۵۰۰ میلیون دلار از صندوق توسعه ملی برای پرداخت وام ازدواج موافقت کردند.

۱۱ پیش از ۲۰ هزار نفر در استان وام ازدواج هستند و از این میان ۸ هزار نفر در سال جاری برای دریافت این وام ثبت نام کرده‌اند و تعدادی از زوجین نیز بیش از ۱۶ ماه است که منتظر دریافت وام ازدواج خود هستند

پیش از این، بانک مرکزی و وزارت اقتصاد اعلام کردند که برداشت از صندوق توسعه ملی برای وام ازدواج غیرقانونی بوده و ما در این مورد اقدام نمی‌کنیم، مقامات صندوق توسعه ملی

به سعیده آقاخانمی ۵ میلیون تومانی ازدواج، در مقابل وام ۳ میلیون تومانی، شاید در نگاه اول فریبنده باشد اما وقتی به هزینه‌های سرسام‌آور ازدواج و آغاز زندگی مشترک فکر می‌کنید، ۱۰ میلیون تومان تنها می‌تواند بخش ناچیزی از این هزینه‌ها را پوشش دهد.

حال اینکه از ابتدای سال جاری، وام ۵ میلیون تومانی به زوج‌های جوان همدان پرداخت نشده است و ۱۳ هزار و ۴۵۰ نفری که از ابتدای سال وام گرفته‌اند، همه هر کدام با ۳ میلیون تومان راهی خانه‌هایشان شدند. حتی آنهایی که می‌توانستند طبق قانون، ۵ میلیون تومان وام بگیرند.

این زوج‌ها بنایست که با ۶ میلیون تومان وام بتوانند بخشی از هزینه‌های خرید حلقه، سرویس طلا، مراسم عروسی، جهیزیه و اجاره خانه را در شرایط تورم و افزایش قیمت‌های کنونی دریافت کنند.

حال اینکه تأمین این امکانات در شرایط کنونی در استان به طور متوسط ۴۵ میلیون تومان هزینه به خانواده‌ها و زوج‌های جوانی که می‌خواهند زندگی مشترک خود را آغاز کنند، تحمیل می‌کند. دانشجویان و طلبه‌ها، پسرای که قبل از ۲۵ سالگی ازدواج می‌کنند، دختران یا پسرانی که یکی یا هر دوی آنها فاقد پدر هستند یا زوج‌های با مهریه ۱۱۰ سکه بهار آزادی شانس دریافت وام ۵ میلیون تومانی را دارند؛ در غیر این صورت مشمول وام سه میلیون تومانی خواهند شد.

این موضوع در اردیبهشت سال ۹۱ در شورای پول و اعتبار در خصوص سقف تسهیلات قرض‌الحسنه ازدواج تصویب و ابلاغ شد و تا اسفندماه سال گذشته زوج‌های همدانی که از این شرایط برخوردار بودند ۵ میلیون تومانی خود را دریافت کردند. اما هم‌اکنون مبلغ وام ازدواج برای هر نفر سه میلیون

همدان از ظرفیت‌ها و پتانسیل بالایی در تولید صیفی‌جات و سبزیجات با کیفیت برتر برخوردار است اما با این وجود به نظر می‌رسد وجود مشکلات متعدد موجب غفلت از ظرفیت استان در بخش صادرات این محصولات شده است؛ به طوری که دلان، مزارع گوجه‌فرنگی را در دست گرفته‌اند که باید برای این امر چاره‌ای اندیشید.

امسال در استان همدان مساحت زیر کشت گوجه‌فرنگی سه هزار و ۵۰۰ هکتار و با برآورد محصول ۱۵۰ هزار تن در مزارع کشاورزی پیش‌بینی شده است.

اما در این میان با وجود زحمات زیادی که کشاورزان در زمان کاشت تا برداشت این محصول متحمل می‌شوند هنگام فروش پولی عایدشان نمی‌شود؛ به طوری که هزینه خرج‌هایی که برای کاشت محصول داشته‌اند بیش از سودی است که نصیب آنها می‌شود و در این بین سود اصلی را دلان و واسطه‌ها می‌برند.

در این رابطه یکی از کشاورزان شهرستان اسدآباد در گفت‌وگو با مهر، با اشاره به اینکه عمده تولید گوجه‌فرنگی استان همدان، از شهرستان اسدآباد تأمین می‌شود در خصوص مشکلات کشاورزان گوجه‌کار گفت: کشاورز با دست خالی کار را شروع می‌کند، نشاء، سم و کود را نسبه می‌خرد و در موقع برداشت محصول به دلیل مشکلات و از طرفی فسادپذیر بودن این محصول مجبور است گوجه را به هر قیمت که از سوی خریدار تعیین می‌شود بفروشد.

احمد غلامعلی با بیان این موضوع که برای به بار نشستن این محصول، کشاورز زحمات فراوانی متحمل می‌شود، هزینه خرید آب برای آبیاری مزارع و ساعتی بودن آبیاری، هزینه‌های خرید کود و سم‌های کشاورزی، همچنین هزینه کرایه زمین برای آن دسته از کشاورزانی که زمین زراعی متعلق به دیگری است در مقایسه با قیمت نهایی فروش محصول بسیار سنگین‌تر است.

وی با بیان اینکه سود این زحمات را دلال می‌برد نه کشاورز، ادامه داد: کشاورز شش ماه با تمام مشکلات روی زمین کشاورزی کار می‌کند و محصول گوجه‌فرنگی را می‌فروشد و دلال و واسطه در عرض یک ساعت محصول را حداقل با دو برابر قیمت بابت هر کیلو می‌فروشد و سود حاصل از فروش چند ساعته‌اش برابر با مبلغی است که کشاورز شش ماه بابت آن بر سر مزرعه عرق ریخته است. غلامعلی افزود: بهترین راه برای پایان دادن به این اوضاع شکل‌گیری اتحادیه و تشکیل‌هایی برای واحد کشاورزی است.

دلالان آفت مزارع گوجه‌فرنگی همدان

بهانه‌های بی‌اساس پایان ندارد

وی عنوان کرد: این تشک‌ها می‌توانند با کنترل میزان سطح زیر کشت، کنترل نوع محصول کاشته شده، توزیع کود شیمیایی و سموم به نرخ دولتی و نظارت بر کشاورزان و واحدهای فروش محصولات، مشکلات کشاورزان را کاهش دهند.

این کشاورز ادامه داد: اتحادیه و تعاونی‌ها باید تعیین کنند که کشاورز برای همه محصولات کشاورزی چه میزان محصول کشت کند تا یک سال باعث گرانی و قحطی آن محصول و یک سال ارزانی و نابودی محصول نشود. در همین زمینه رئیس اداره تنظیم بازار محصولات کشاورزی سازمان جهاد کشاورزی استان همدان گفت: یکی از مشکلات عمده در بخش کشاورزی نبود تشک‌های قوی در این بخش است.

دربوش سرحدی عنوان کرد: در بحث گوجه‌فرنگی مسائل و مشکلات زیادی در شهرستان اسدآباد که عمده گوجه‌فرنگی استان را تأمین می‌کند وجود دارد که نبود تشک‌های قوی که وظیفه اصلی آن تعیین بازار فروش محصولات کشاورزی در خود شهرستان‌هاست از مشکلاتی است که به عدم فروش مطلوب محصولات کشاورزی دامن می‌زند.

سرحدی همچنین به نبود صنایع فراوری مورد نیاز محصول گوجه‌فرنگی در استان اشاره کرد و گفت: با توجه به کشتی که از این محصول در استان صورت می‌گیرد صنایع فراوری در حد نیازی که محصول را از کشاورز بخرد و محصول نهایی را وارد بازار کند وجود ندارد.

وی با بیان اینکه واسطه‌های فراوانی در استان در ارتباط با محصول گوجه‌فرنگی وجود دارند که قیمت‌گذاری از سوی آنها انجام می‌گیرد، گفت: این قیمت‌گذاری‌ها از سوی واسطه‌ها موجب می‌شود که سود به واسطه‌ها برسد نه به تولیدکننده می‌تواند محصول را به بورس عرضه کند و با

وارد کردن مشخصات محصول در بورس توسط کارشناس مربوطه، این محصول به هر جای ایران صادر می‌شود و یکی از راه‌های کاهش واسطه‌گری است که هم تولیدکننده و هم مصرف‌کننده سود می‌برند.

کارشناس تنظیم بازار سازمان جهاد کشاورزی استان همدان نیز درباره موضوع واسطه‌گری محصولات کشاورزی گفت: واسطه‌ها را عملاً نمی‌توان از این چرخه حذف کرد؛ زیرا واسطه‌ها به دلیل داشتن شناخت کافی از نوع محصولات، کیفیت و مرغوبیت آنها و حاصلخیزی زمین‌های کشاورزی در هر منطقه عمده فروش‌ها به خرید از واسطه رضایت دارند.

اسماعیل محمدی افزود: عمده فروش‌ها، محصول خریداری شده از تولیدکنندگان را با افزایش قیمت هشت تا ۱۰ درصدی به خرده فروش‌ها می‌فروشند، سپس با هزینه بارگیری، حمل‌ونقل و جابه‌جایی قیمت محصول باز افزایش می‌یابد و در نهایت در بازار با جذا کردن نوع خوب و درشت محصول از نوع نامرغوب قیمت‌ها افزایش چشمگیری می‌یابد.

وی به میانگین قیمت‌ها در هفته گذشته اشاره کرد و گفت: گوجه‌فرنگی بوت‌های و گوجه گلخانه‌ای به ترتیب با میانگین قیمت ۲۶۰ و ۳۵۰ تومان برای هر کیلو در زمین‌های کشاورزی از کشاورز خریداری می‌شود و عمده فروش‌ها با میانگین قیمت ۵۰۰ تا ۸۰۰ تومان برای گوجه بوت‌های و یک هزار تا ۱۵۰۰ تومان برای گوجه گلخانه‌ای بابت هر کیلو به فروش می‌رسانند و در نهایت خرده فروش‌ها گوجه بوت‌های را به قیمت هر کیلو ۹۰۰ تا ۱۳۰۰ تومان و گوجه گلخانه‌ای را ۱۲۰۰ تا دو هزار تومان به فروش می‌رسانند.

عضو هیأت مدیره اتحادیه صنف بارفروشان میدان میوه و تره بار همدان نیز اظهار کرد: کشاورزان به چند طریق می‌انند محصولات خود را به فروش برسانند، از جمله اینکه به صورت مستقیم با آوردن بار به میدان میوه و تره بار و فروش آن از طریق این مرکز و کسر حق‌العمل هفت یا هشت درصدی از سوی میدان میوه و تره بار پول محصول را دریافت کند که در حال حاضر بیشتر کشاورزان علاوه بر گوجه‌فرنگی، دیگر محصولات خود از قبیل سیب‌زمینی و سیر را اینگونه به فروش می‌رسانند.

محمدرضا هدایتی افزود: در صورتی که فروش محصولات در بازار به صرفه باشد و از طرفی بار مرغوبیت و کیفیت لازم را دارا باشد با کسر حق‌العمل این محصول را برای کشاورز به فروش می‌رسانیم.

گردشگرچادرخواب هم می‌تواند درآمدز باشد

۱۶ هرگاه موسم تعطیلات می‌رسد، چهره همدان رنگ جدیدی به خود می‌گیرد. خیابان‌ها و معابر شلوغ‌تر از گذشته می‌شود، پارک‌ها و اماکن تفریحی بسا فلش‌های دوربین عکاسی گردشگران روشن و خاموش می‌شود. یکی از مناظری که مسافران در شهر خلق می‌کنند چیدمان بی‌حد و حصر چادرهای اقامتی مسافران است.

چادرهایی که گاه برای اقامت از چند ساعت تا چند روز برپا می‌شود و یک سبک زندگی جدید را برای مسافران رقم می‌زند. برپایی این چادرها در هر مکان یادآور نکات متعددی است؛ نکاتی چون امنیت مسافر، رفاه آنها، آشننگی چهره شهر، عایداتی از حضور گردشگران در شهر و... که هر یک از آنها جای تأمل بسیار دارد. آنچه در این زمینه حایز اهمیت است این است که چگونه می‌توان از وجود گردشگران بهره کافی در جامعه محلی برد.

با برآورد شرایط موجود لازم است چند نکته را به طور خلاصه در نظر داشت:

هزینه هر شب اقامت در هتل‌های همدان به طور متوسط برای یک اتاق دو تخته حدود ۲۰۰ هزار تومان است که برای هر تخت اضافه ۶۰-۵۰ هزار تومان توسط هتل دریافت می‌شود.

از سوی دیگر اگر گردشگری برای هزینه کمتر ترغیب شود و به سوی مهمانپذیرها برود این اماکن کیفیت خدماتی مطلوبی ندارند و برای اقامت مسافران نه جذابیت دارد و نه خدمات و این موارد سبب گرایش بسیاری از مسافران به چادرهای مسافرتی می‌شود و ترجیح می‌دهند در پارک‌ها چادرها را برای اقامت کم هزینه برپا کنند. به هر حال وجود نداشتن هتل کم ستاره و مهمانپذیر با قیمت و کیفیت مناسب در همدان یکی از دلایل استقبال گردشگران از بر افراشتن چادرهای رنگارنگ مسافرتی است.

گردشگری درآمد می‌آورد

گردشگری به عنوان یک صنعت علاوه بر توسعه فرهنگی می‌تواند نقش بسزایی در توسعه اقتصادی داشته باشد. با توجه به آنکه گردشگران با برپایی چادر در اماکن عمومی،

سیاست دولت تدبیر و امید توسعه، اشتغال و جذب سرمایه‌گذار در حوزه‌های مختلف است و این نکته‌ها می‌تواند در زمینه توسعه گردشگری همدان معنا یابد. صنعت گردشگری در هر شرایطی درآمدزاست حتی زمانی که گردشگر چادرخواب یا به منطقه‌ای می‌گذازد. اما آنچه در این زمینه مهم است نیاز به برنامه‌ریزی برای کسب درآمد از این مسافران است، درآمدهایی که با ایجاد کمپها و ارائه خدمات در استان آنها را موجب می‌شوند.

همدان با چاذبه‌های گردشگری فراوان و بکر هر ساله شاهد مسافران زیادی است. گردشگران از راه‌های دور و نزدیک به شوق بهره‌گیری از طبیعت زیبا و هوای پاک و مطبوع همدان، به این شهر راهی می‌شوند تا مدتی اقامت کنند. جاذبه‌های تاریخی همچون تپه هگمتانه، طبیعتی همچون الوند، فرهنگی مثل باباطاهر و بوعلی سینا، همدان را به عنوان یک قطب گردشگری شاخص معرفی می‌کنند. در تعطیلات عید سعید فطر شاهد بودیم که ۸۰۰ هزار گردشگر به همدان سفر کردند که برخی از آنها همدان را به مقصد شهرهای دیگر ترک کردند و برخی دیگر از آنها به اقامت چند روزه در این شهر پرداختند.

به هر حال اقامت یا گذر گردشگران برای یک منطقه یا شهر مواهب بسیاری دارد؛ به طوری که بسیاری از کشورها از صنعت گردشگری به عنوان منبع اصلی درآمد، اشتغال، رشد بخش خصوصی و توسعه ساختار زیربنایی بهره می‌برند و حتی در این بخش سرمایه‌گذاری‌های کلان کرده‌اند.

خود را از بابت پرداخت هزینه برای اسکان معاف می‌شوند به همین ترتیب از اسکان و دریافت خدمات مسافران برای جامعه محلی همدان به‌شدت کاسته می‌شود و در اینجا می‌توان گفت بخشی از درآمد حاصل از گردشگری به دلیل نبود خدمات مطلوب از دست می‌رود.

نکته دیگر که شاید از دید منتقدان کمی دور مانده این است که شاید برخی گردشگران بخصوص مسافرانی که از شهرهای گرمسیری به اینجا می‌آیند لذت خوابیدن و استراحت کردن در هوای مطبوع و خنک شب‌های همدان را بسا زرق و برق و هوای خنک کولرهای گازی هتل‌ها عوض نمی‌کنند و اصلا برای استنشام این هوا کیلومترها را طی نموده‌اند.

احتمالا و شاید برخی از این افراد از شرایط خود راضی هستند و لذت را در چادر خوابیدن می‌دانند. پس این میل گردشگران می‌تلمد که متولیان امور برای ایجاد کمپ‌هایی با خدمات مطلوب وارد کار شوند تا هم از اقامت گردشگران در آنجا درآمد حاصل کنند و هم به نیاز مسافر پاسخ دهند. کمپ‌ها می‌توانند دارای امنیت کافی باشند. امنیت مسافران خود موردی اساسی است. به طوری که نبود

می‌دانند و اسکان موقت در چادرها را ترجیح می‌دهند. پس گردشگران چادرنشین همدان بعضی گردشگران گذری هستند که در ازای اقامت در کمپ‌های موقت می‌توانند در برابر دریافت خدمات، هزینه‌های خود را پرداخت کنند که خود موجب تحول اقتصادی در جامعه محلی خواهد شد. به هر روی استفاده از ظرفیت مدارس، سالن‌های ورزشی و حتی برخی مساجد و سایر اماکنی که سازمان‌های دولتی برای اسکان مسافران در نظر گرفته‌اند، در ظاهر کمی التهاب چادرخوابی مسافران در خیابان‌ها کم شده است.

اما این اماکن خود به دلیل آنکه دارای امکانات عمومی و مشترک از نظر سرویس بهداشتی و آشپزخانه است و این همان مواردی است که آنچنان جاذبه‌ای را برای مسافران ایجاد نمی‌کند و موجب می‌شود مسافران بین چادرخوابی و مدرسه‌خوابی اولی را ترجیح دهند.

از بیان نکات فوق می‌توان دریافت که چادرخوابی گردشگران در کنار حسن‌هایی که برای گردشگران دارد آنکه جان و مال گردشگران را به خطر می‌اندازد، به لحاظ تبلیغات گردشگری مؤلفه‌ای مخرب محسوب می‌شود و در صورت بروز حادثه‌ای، عواقب آن متوجه یک‌یک شهروندان همدانی خواهد بود.

آیدها و نیایدهای چادر مسافران

از پیامدهای دیگر برپایی چادرها در پارک‌ها و معابر، سد معبر شدن محل عبور عابران است. این امر موجبات ناراضایتی برخی افراد بخصوص افرادی که در آن مناطق ساکنند را فراهم می‌کند و سبب سلب آسایش افراد ساکن می‌گردد که همه این موارد با ایجاد کمپ‌ها حل خواهد شد.

از آنجایی که شهر همدان در مسیر راه‌های منتهی به شهرهای غربی و گاهی جنوبی است، برخی مسافران که مقصدشان شهرهای دیگر است ناچار برای استراحت در همدان می‌مانند و شب را به صبح می‌رسانند و با انرژی بیشتر به ادامه مسافرت خود می‌پردازند. این عده از مسافران نیز استفاده از چادرها را راحت‌تر از سایر گزینه‌های اسکان

عبرضا جابری اولاد، کارشناس ارشد توسعه

همدان پیام: به نام معنن و معدن‌داری عده‌ای افتاده‌اند که جان ثروتی که هر کشوری در دنیا آرزوی داشتنش را دارد، ثروتی که حاصل دست طبیعت است و نمی‌توان آن را ساخت. اگر درخت‌ها را ببرند می‌توان درخت کاشت، اگر آب نباشد می‌توان قنات زد و لوله کشید، اگر خاک نباشد می‌توان با ماشین خاک آورد، اگر ساحل نداشته باشیم می‌توان سنگ و خاک را ریخت در دریا و ساحل درست کرد. اینها را می‌توان در طول سال‌ها درست کرد. اما اگر سنگ بزرگ را خُرد کنی چه کار خواهی کرد؟ چگونه سنگ را می‌سازیم؟ چگونه سنگی زیبا را که دست طبیعت تراشیده دوباره خواهیم ساخت؟

تولد یک سنگ و تغییر شکل آن و پیدا کردن حالتی که انسان نسبت به آن انس بگیرد میلیون‌ها سال طول می‌کشد. سنگ‌ها بر اثر باد، باران، برف، جریان آب و حضور جانوران در محیط تغییر شکل می‌دهند و گاهی حالت‌های زیبایی پیدا می‌کنند که انسان از دیدن آن لذت می‌برد. از بین هزاران سنگ تنها تعداد کمی هستند شکل‌های زیبا و قابل توجه به خود می‌گیرند. این طبیعت شگفت‌انگیز صخره‌ای تنها نصیب برخی کشورها و مردم می‌شود که از این میان روستای کهنوش در همدان از جمله آنهاست.

در دنیا تمام کشورشان را می‌گردند تا تکه سنگی پیدا کنند و آن را در معرض دید گردشگران قرار دهند. آنها برای پول در آوردن از سنگ‌ها با مواد منفجره و شیمیایی دست به نابودی آن نمی‌زنند. در همین همسایگی ما برخی کشورهای غربی یک تکه سنگ را که در کنارش چند درخت روئیده نشان گردشگران می‌دهند و آن را از عجایب سرزمین خود معرفی می‌کنند.

حالا ما چه کار می‌کنیم؟ تا چشممان می‌افتد به سنگ و صخره زود می‌رویم یک مجوز معدن می‌گیریم و خودمان را وصل می‌کنیم به یک نهاد دولتی تا در ادامه اگر این سنگ‌ها در کنار روستا بود می‌رویم سراغ مردم ساده‌دل روستا و از فقر و علاقه آنها به اسلام و انقلاب سوءاستفاده می‌کنیم. ابتدا یکی دو نفر از آدم‌های به خیال خودشان تحصیلکرده روستا را با خودمان همراه می‌کنیم و بعد می‌گوییم که تو هم سهم داری و ما قارار است برای مردم روستا شغل ایجاد کنیم و به قول ما از درآمدان سهم می‌دهیم. او را می‌اندازیم جلو و به روستا معروف سیر بلا می‌کنیمش. تا اینجا که خوب پیش رفت، مردم را جمع می‌کنیم داخل مسجد و می‌گوییم ما به طبیعت زیبای کوهستان روستای شما کاری نداریم.

معنن یعنی استخراج سنگ از زیرزمین. ما قرار است یک سوراخ در کوه ایجاد کنیم و از زیر آن سنگ ببریم، بخشی از پول این سنگ‌ها را هم خرج آبادانی روستای خودتان می‌کنیم. اگر بچه‌های انقلابی روستا هم آمدند جلو می‌گوییم مگر شما با نان دادن به دیگران مخالف هستید. دیگر مانعی نیست. شروع می‌کنیم به سنگ بردن و نابود کردن طبیعت. اگر صدایشان در آمد معدن را می‌فروشیم به نهادهای دولتی و با پولش برای خوشگذرانی به اروپا و آمریکا می‌رویم. یکی از خوشگذرانی‌های ما رفتن به نقاط گردشگری آن کشورهاست و دیدن سنگ‌ها و صخره‌ها، البته مدام می‌توانیم در همانجا به دیگران فخر

بفروشیم که ای بابا ما از این بهترش را در ایران داریم. اگر فکر می‌کنید اینجا بافته یک ذهن پریشان و سنتی است که واقعیت ندارد، پس شما را دعوت می‌کنم تا نگاهی بیندازید به روستای "کهنوش". راه خیلی دور نیست از گنجنامه به سمت کوهستان که بروی از جاده‌های پیچیده کوهستانی و زیبای الوند نیم ساعت راه است تا به این بهشت تخریب شده برسیم.

کهنوش روزگاری سرآمد خرمود و توپس‌ران بود و هنوز هم مانند شیریی زخم خورده است، هر لحظه آماده غریبن بر کسانی است که برای نابودی طبیعت زیبایی سنگی‌اش قد علم کرده‌اند. کهنوش از نخستین روستاهایی است که در توپس‌ران برسی.

کهنوش تنها یک روستای ساده و معمولی نیست. کهنوش یک نمونه از روستاهای خوب همدان و استثنایی در ایران است که بیشتر ما با بی‌توجهی به ویژگی‌هایش از کنارش گذشته‌ایم. چشمه‌های متعدد، کوهستان، سنگ‌های تراشیده شده طبیعی، رودخانه، قنات صخره‌ای، باغ‌هایی با انواع میوه، خانه‌های سنتی و خشتی، زبان لری با گویش محلی، پوشش سنتی، غذاهای مخصوص منطقه، شاید بگویید خیلی از روستاهای همدان، توپس‌ران و ایران این ویژگی‌ها را دارند. درست است، اما پرسش این است که چند روستا در ایران و جهان می‌شناسید که این ویژگی‌ها را یک جا داشته باشند؟ به همین روستاهای خرمود نگاه کنید بیشتر تپه دارند و کوه ندارند.

از همه ویژگی‌های این روستا که بگذریم، سنگ‌های داخل کوه‌های آن بسیار جذاب و دیدنی است اما امروز در حال نابودی هستند.

این سنگ‌ها یکی از ویژگی‌های خاص کهنوش است که در طول قرن‌ها به وسیله باد، باران و به دست طبیعت شکل گرفته‌اند. کمتر کسی پیدا می‌شود به کنار این سنگ‌ها برود و با آنها عکس بگیرد این یعنی جاذبه گردشگری. در اینترنت به سنگ‌های عجیب دنیا نگاه می‌کردم، به سنگ‌هایی برخورددم که خیلی کمتر از سنگ‌های کهنوش جذابیت داشتند. در کهنوش شما می‌توانید سنگی را ببینید که مانند سر انسان است، سنگ دیگر مانند تخم پرند، سر تمساح یا ماهی بزرگ، سنگی که به عنوان سرشُر از آن استفاده می‌شده، سنگی که چندین سوراخ دارد و پرندگان به عنوان آبخوری از آن استفاده می‌کنند، سنگی بزرگ را می‌توان دید که یک سنگ کوچک در یک بلندی جلوی افتادن آن را گرفته است.

سنگ‌های بزرگی را در باغ‌ها و مزارع می‌توان دید که بسیار به باغ زیبایی داده است. این سنگ‌ها علاوه بر اینکه شکلی تزئینی در کوهستان دارند و زیبایی خاصی به این منطقه داده‌اند، کاربردی هم هستند. برخی از آنها پناهگاه چوپانان و باغداران در زمان باد، باران و طوفان هستند. برخی دیگر، لانه پرندگان و دیگر حیوانات منطقه، در بین صخره‌های آن بر است از مارمولک‌های قد و نیم قد، مارها و خزندگان دیگر.

متأسفانه چند سالی است که با نام استفاده از سنگ معدن،

دور از چشم ما و غفلت مسئولان:

پشت گنجنامه دارند سنگ‌ها را می‌کشند

تخریب‌ها که در سطح کوهستان اتفاق می‌افتد اثرات زیان‌بار و فاجعه‌آمیزی در بخش زیست محیطی به وجود آورده است. در بخش دیگری از این نامه آمده است: زیان این معادن برای روستا بسیار زیاد است و هیچ سودی برای مردم و اهالی نداشته و ندارد. ضمن مخالفت شدید و اعتراض به فعالیت این معادن در روستای کهنوش، باید گفت وسعت تخریب‌ها هر روز به دور از چشم مسئولان امر عقق و شدت می‌گیرد، غافل از اینکه این مکان سرمایه ملی است و همه در برابر آن مسئول هستند. انتظار می‌رود با تدبیر مسئولان از نابودی این منطقه بکر جلوگیری شود.

گفتنی است، اگر به همین منوال پیش برود طولی نخواهد کشید که در آینده‌ای نزدیک تخریب مراتع و مزارع، مسوم شدن آب‌های سطحی و زیرزمینی و از بین رفتن منابع آب و اکوسیستم طبیعی و شرایط زیست محیطی منطقه نابودی روستا و مهاجرت شدید مردم را شاهد خواهیم بود.

برای پیگیری موضوع با مدیرکل منابع طبیعی استان همدان و سرپرست سازمان صمت و معدن و تجارت استان گفت‌وگو کردیم که در ادامه دیدگاه این دو مسئول را درباره فعالیت مدنی در این روستا می‌خوانید.

به گفته مدیرکل منابع طبیعی استان، شرکت احرار مجوز فعالیت مدنی از اداره صنعت، معدن و تجارت برای برداشت سنگ طبیعی دارد اما ظاهراً از طرف اهالی اعتراضاتی مبنی بر فعالیت غیرمجاز و تخلف صورت گرفته است.

مدیرکل منابع افروذ: پس از پیگیری‌های صورت گرفته در این زمینه مشخص شده که بیش از مساحتی که برای فعالیت مدنی مشخص شده اقدام شده است، در حالی که مجوز برداشت آن محدوده را نداشته؛ بنابراین پرونده‌ای برای این موضع تشکیل شده است. وی ادامه داد: مجوز برای حفاری از سوی سازمان صنعت و معدن داده می‌شود و منابع طبیعی مساحت را مشخص می‌کنند.

مدیرکل منابع طبیعی استان با بیان اینکه کهنوش یک منطقه بکر و دست‌نخورده است در مجموع حیف است که دستخوش تغییر شود.

سرپرست سازمان صنعت و معدن نیز در این باره گفت: اقدام شرکت احرار برای فعالیت مدنی در این روستا(کهنوش) کاملاً قانونی است و مشکل خاصی مشاهده نمی‌شود و اگر اضافه برداشتی در منطقه صورت گرفته باشد ربطی به سازمان صمت محیط زیست به تصویب رسیده و مجازات‌هایی را برای کسانی که این میراث خدادادی را نادیده می‌گیرند، در نظر گرفته است.

■ منابع طبیعی ثروت‌های ملی‌اند؛ ما این دولت و آن دولت و این وزیر و آن وزیر که نیستند؛ اینجا مال ملت‌هاست؛ آن هم نه ملت‌ها در یک نسل؛ ثروتی است متعلق به ملت‌ها در طول تاریخشان؛ از اینجا باید استفاده کنند. مقام رهبری (۱۳۸۹/۱۲/۱۷)

■ مسئولان کشور باید با برنامه‌ریزی دقیق، مدیریت صحیح و جدیت در کار، این سرزمین را از تضییع خسارت بار منابع حیاتی، طبیعی و ضایع شدن درخت، آب و خاک نجات دهند. (۷/۱۲/۱۲)

مزارعے کہ واحد مسکونے تولید مے کنند

تغییرات رو به ویرانی است. در گزارش مهر آمده است که برای وضعیت منطقه‌ای بین شهرک شهید حیدری و روستای دوجشمه نپاوندکله (خو) و ساخت‌وسازهای خارج از محدوده‌های قانونی آن‌هم بدون هیچ ضوابطی، ما به سراغ مسئولان رفتم. فرماندار نپاوند در پاسخ به این سؤال که در این منطقه چه خبر است؟ پاسخ داد: املاک و زمین‌های مسکونی باید بر اساس قانون و ضوابط شهرسازی خرید و فروش شود و خرید و فروش املاک کشاورزی برای ساخت‌وساز مسکونی و تجاری غیرمجاز و خلاف قانون است. البته مجموعه دولت از ضوابط و قانون شهرسازی دفاع و با قاطعیت حمایت می‌کند تا ساخت‌وساز غیرمجازی انجام نشود. اما عملی عبدالملکی تأکید کرد: ساخت‌وساز یا باید در حریم روستا انجام شود و یا در حریم شهری که هر کدام هم سازوکار قانونی و اداری خود را دارد. وی گفت: سال‌های گذشته در منطقه دوجشمه ساخت‌وسازهایی انجام شده اما به محض آگاهی و اطلاع از ادامه این روند جلوگیری و ممانعت شده است تا با بررسی و تحقیق، حقیقت موضوع مشخص شود. عبدالملکی ادامه داد: به استناد قانون هرگونه ساخت مسکن در خارج از محدوده قانونی شهرها، روستاها و شهرک‌ها ممنوع است. این اراضی صرفاً باید در راستای هدف‌های توسعه بخش‌های کشاورزی، صنعت، تولید و گردشگری و برای استفاده‌های همگانی، مورد بهره‌برداری قرار گیرد. با این وجود ظاهراً در سال‌های گذشته عدداً با زیرپا گذاشتن قوانین و دور زدن مقررات محدودکننده برای حفظ اراضی کشاورزی با بهانه‌ها و دلایل و اسنادی قابل بحث در بنگاه‌های اطراف شهرک شهید حیدری و روستای دوجشمه اقدام به فروش زمین‌های با کاربری کشاورزی کرده‌اند. بخشدار مرکزی نپاوند از این موضوع آغاز می‌کند که

منطقه مذکور حایل بین شهرک شهید حیدری و روستای دوجشمه دو قسمت است که بخش عمده‌ای مربوط به اراضی کشاورزی و متعلق به آنان است و بخش دیگری مسیل و مربوط به امور آب استان همدان است که سال‌های قبل این زمین‌ها توسط بعضی از بنگاهداران بدون تغییر کاربری و به صورت قولنامه‌ای خرید و فروش شده‌اند. البته این منطقه نه دارای طرح هادی روستاست و نه در طرح تفصیلی شهر نپاوند قرار دارد؛ اما در حریم شهر نپاوند واقع شده است. سید رضا سلامتی با بیان اینکه با هماهنگی و همکاری شهرداری نپاوند از ادامه ساخت‌وساز در این منطقه جلوگیری شده است، گفت: دستگاه‌های خدمات‌رسان آب، برق، گاز و تلفن حق واگذاری انشعاب و خدمات به این واحدهای مسکونی را نداشته‌اند اما متأسفانه این واگذاری‌ها به صورت غیرقانونی انجام شده است. در حالی که زمین‌های کشاورزی این منطقه برای سودجویی و منافع شخصی عده‌ای در حال تخریب و نابودی است، همچنین در همین زمینه بخشنامه‌ای صادر و به دستگاه‌های خدمات‌رسان ابلاغ شد که حق هیچگونه ارائه خدمات و واگذاری انشعاب به اینگونه ساخت‌وسازهای غیرمجاز را ندارند و به تمام مردم منطقه و بنگاه‌های خرید و فروش املاک اطلاع داده شد حق هیچگونه خرید و فروش زمین و ساخت‌وساز در منطقه مذکور را ندارند. مسئول حقوقی اداره راه‌وشهرسازی نپاوند نیز گفت: زمین‌های مذکور دارای دو پلاک ثبتی یازده ۲۸ و یازده ۲۹ هستند که

پلاک یازده ۲۹، سند دارد و یازده ۲۸ که مسیل قدیمی است توسط امور آب منطقه‌ای استان همدان به شخص فروخته شده که غیرقانونی است. امرا... عباسی ادامه داد: به دنبال صدور سند پلاک یازده ۲۸ از اداره ثبت اسناد هستیم اما اگر سند این پلاک به نام اداره راه‌وشهرسازی صادر نشد با استناد به تبصره شش ماده ۹۶ قانون شهرداری‌ها که متولی نهرها و مسیل‌های داخل محدوده شهر را شهرداری معرفی کرده، مالک این زمین‌ها شهرداری نپاوند خواهد بود.

وی اظهار کرد: امور آب منطقه‌ای استان همدان حق فروش مسیل منطقه دوجشمه نپاوند را ندارد و نکته مهم‌تر این است که بخش‌های دیگری از زمین‌های این منطقه نیز به صورت غیرقانونی هموار و مسطح و فروخته شده است. به گفته عباسی، پیرو مکاتباتی که با ریاست دادگستری و دادستان نپاوند انجام شده به کلاتری شماره ۱۲ نپاوند دستور داده شد که به تمام بنگاه‌های ماملاتی شهرک شهید حیدری و روستای دوجشمه اطلاع داده شود که قطعات یازده ۲۸ و یازده ۲۹ تحت هیچ شرایطی خرید و فروش نشود.

وی تأکید کرد: به دستور دادستان از طریق کلاتری شماره ۱۲ استعلام مالکیت در حال انجام است و از طریق پلیس امنیت شهرستان نپاوند نیز گزارش کامل و جامع تهیه و به نظر دادستان رسیده است. با این تفاسیر همه این تخلف‌ها در حالی انجام می‌شود که ساخت‌وساز در زمین‌های کشاورزی بدون تغییر کاربری ممنوع است؛ اما امروز شاهد رشد قارچ‌گونه واحدهای

تجاری و مسکونی درهای غیرمجاز در این مناطق هستیم. **۲۱ زمین را متری ۲۶ هزار تومان خریدم** ناصر خدری یکی از اهالی نپاوند است که در سال ۱۳۸۵ در منطقه دوجشمه ۱۵۴ متر زمین کشاورزی را به قیمت متری ۲۶ هزارتومان خریداری کرده و اینکه در میان قولنامه هم کاربری زمین کشاورزی قید شده است. وی اظهار کرد: برای ساخت زمین چند بار شهرداری مانع شد؛ اما شبانه ساختم و فروشنده زمین به ما وعده داد که این منطقه بزودی جزو شهر نپاوند خواهد شد. در حال حاضر با همین قولنامه از دستگاه‌های خدمات‌رسان تمام امکانات از جمله آب و برق و تلفن و گاز را دریافت کرده‌ایم. وی گفت: از دو سال پیش هم برای پروانه ساختمان و پایان کار از شهرداری نپاوند اقدام کرده‌ایم اما هنوز جوابی نگرفته‌ایم. داود سرمیلی هم در سال ۸۶ در همین منطقه، ۱۲۰ مترمربع زمین کشاورزی را خریداری کرده و بدون هیچ گونه مزاحمتی از سوی دستگاه‌های مربوط و مسئول واحد مسکونی خود را ساخته و به راحتی امتیاز آب و برق و گاز و تلفن خود را گرفته است. سرمیلی گفت: زمین مذکور را از بنگاه محل خریداری کردم و پروانه ساخت هم ندارم در حال حاضر این منطقه نه جزو شهر نپاوند است و نه روستای دوجشمه. آنچه مسلم است تغییر کاربری هر هکتار زمین کشاورزی به طور متوسط نابودی حدود ۶ تن محصول کشاورزی را به دنبال دارد که در این بین همکاری شوراها، اسلامی روستاها و دهیاری‌ها می‌تواند در جلوگیری از تخریب اراضی کشاورزی و ساخت‌وسازهای غیرمجاز در آنها کارآمد باشد و امید می‌رود با شناسایی متخلفان و توقف عملیات و دستگیری متهمان از این پس، شاهد تفکیک و فروش و قطعه‌بندی زمین‌های کشاورزی در شهرستان نپاوند نباشیم.

رونق صنایع دسته همدان چاره سازبرخه کمبودهاست

✍ مهدی ناصرنژاد

رونق اشتغال و شکوفایی اقتصادی برشمرند و هنرمندان صنایع دستی را از ذخائر نامیدند. تا حدود دو دهه پیش که صنعت فرش دستباف در ایران و استان همدان رونق خوبی داشت و این رونق بیشتر به دلیل صادرات فرش ایران چربان داشت، صنعتگران فراوانی اغلب در روستاهای استان در کنار کارهای کشت‌وکار و دامداری، قالیبافی هم داشتند و اقتصاد خانواده و روستا سرپا بود. در شرایط کنونی نیز که یک تخته یا قطعه فرش ماشینی با قیمت‌های گزنده به دست خریداران ایرانی می‌رسد، می‌شود با حمایت، آموزش و تقویت صنعت فرش دستباف، بسیاری از فرصت‌های از دست رفته را دوباره احیا کرد. دیگر صنایع دستی خطه همدان نیز چنین شرایطی دارند. صنایع دستی را نباید با محصولات لوکس مقایسه کرده و فرهنگ اقتصادی آن نیز متمایز از فرهنگ مرسوم در بازار کالاهای لوکس است. این معنا مستلزم بحث و نوشتار طولانی است که باید جدا به آن پرداخت. بحث فروش صنایع ماشینی وارداتی به جای صنایع دستی در همه صنایع دستی‌فروشی‌های استان همدان نیز در این معنا می‌گنجد. باید با فراهم ساختن برخی تسهیلات و یارانه‌ها بنیه مالی صنعتگران و تولیدکنندگان صنایع دستی را تقویت کرده و قیمت‌های متادلی برای اینگونه محصولات تعیین شود و در کنار آن فرمول‌های جدیدی نیز برای توسعه صادرات صنایع دستی تعریف کرد. آینده بخش کشاورزی با توجه به تداوم خشکسالی‌ها مشخص نیست و تولید آب و تجهیزات مربوط به بهره‌برداری‌های اصولی و بهینه از منابع آب نیز بسیار گران‌قیمت و ناکافی است. احیای دوباره صنایع دستی در بافت‌های روستایی و سرمایه‌گذاری برای آموزش زنان و مردان روستایی در حوزه صنایع دستی می‌تواند مکمل و درمان‌کننده ضعف‌های ناشی از کاهش درآمد کشاورزان در بلندمدت باشد.